

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 16/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť F. S., toho času vo výkone trestu odňatia slobody, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 165/04 a Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 294/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. S. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. decembra 2005 doručená sťažnosť F. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 T 165/04

a Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 294/05.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že „... v trestnom konaní proti mne vedenej na OS v Žiari n. Hronom pod č. k. 3 T 165/04 porušili moje práva na plné uplatnenie obhajoby a to tým spôsobom, že mi neumožnili predvolať a vypočuť na súdne konanie kľúčových a významných svedkov mojej obhajoby, ktorých svedectvá by významným spôsobom preukázali moju nevinu. Toto porušenie mojich práv nastalo v konaní na okresnom súde ZN, ale aj pri odvolacom konaní v Ban. Bystrici na KS pod č. k. 3 To 294/05. (...)

Moje právo dané mi ÚS-SR na spravodlivé súdne konanie mi bolo ukrátené. Tak isto mi bolo porušené základné právo s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. (...)

Žiadam ústavný súd, aby vyslovil nález a vyhovel mojej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 2 (...).

Súčasťou sťažnosti bola žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez účasti sťažovateľa v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dané dôvody

na jeho odmietnutie. Podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v § 20 a v § 49 až 56 zákona o ústavnom súde, pričom nesplnenie všeobecnej alebo osobitnej podmienky je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ požaduje vysloviť porušenie jeho základného práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť postupom okresného súdu a krajského súdu, pričom ústavný súd zistil, že namietané konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 3 T 165/04 v spojení s konaním krajského súdu vedeným pod sp. zn. 3 To 294/05 bolo právoplatne skončené 10. augusta 2005.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že v čase, keď sťažovateľ doručil sťažnosť ústavnému súdu, t. j. 30. decembra 2005, už uplynula lehota uvedená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde pre tento typ konania pred ústavným súdom. Pretože ústavný súd nedodržanie lehoty nemôže odpustiť, o sťažnosti sťažovateľa rozhodol tak, že ju odmietol ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2006